

SVZW-team geen schijn meer van vroegere „Zwaluwen”

Een vreemde lichtsprong van V. a Broeke van SVZW, maar Bennie Webbink heeft de bal al op zijn hoofd genomen, zodat ook Hammers (links) geen kans zal krijgen.

16 okt. 1961

2e KLASSE

Sp. Genemuïden—DOVO	7-2
Go Ahead—Enter Vooruit	4-0
WHC—DOSK	0-2
SVZW—DETO	0-0
OWIOS—DES	2-4
Sp. Genem.	6 5 1 0 11 22-9
DOSK	6 4 1 1 9 17-7
DOVO	6 4 0 2 8 25-15
Go Ahead	6 3 0 3 6 16-14
WHC	6 2 2 2 6 10-11
SVZW	6 2 1 3 5 8-12
DETO	6 1 3 2 5 13-19
OWIOS	6 1 2 3 4 13-18
DES	6 2 0 4 4 9-19
Enter V.	6 0 2 4 2 8-17

En Deto was weinig beter

De ploeg van SVZW is dit jaar een tegenstelling tot haar naam. Niet als „zwaluwen” zwerven de spelers flitsend over het speelveld, in hun snelle zwenkingen en onberekenbare acties ongreepbaar voor een tegenstander, maar log en dikwijls traag is de indruk welke men nu van hen krijgt. Onberekenbaar is hun vlucht nog wel, ja. Maar helaas door grote onzuiverheid van de passes ook onberekenbaar voor de eigen teamgenoten, zodat een matchwinner als Gerrie v. d. Broeke herhaaldelijk vele meters terug moest om 'n bal te halen, die — vóór zijn vlugge voeten gespeeld — een levensgevaarlijke kans zou hebben opgeleverd.

Als geheel is de formatie welke de Wierdenaren dit jaar in het veld brengen, beduidend minder van kwaliteit dan de ploeg van één, twee jaren geleden. Zaterdag kon Deto dan ook de boventoon voeren in de ontmoeting met de withemden en dat het 0-0 bleef, was in de eerste plaats te danken aan de jonge Wierdense doelman Jansen, en verder aan het feit, dat de thuisclub zich in de tweede helft nog wat kon revancheren (Jan Brunsman!) voor de zwakke prestaties van voor de rust.

Deto maakte er in die eerste drie kwartier trouwens ook niet veel van. Er zat wel meer vaart in het spel van de gepromoveerde roodhemden, maar aan het nodige overleg ontbrak het ook hen. Bovendien duurde het veel te lang, vóór Alkema, Olthof en hun kornuiten zich herinnerden, dat zij een faam genieten als scherpschutters en toen hen dat te binnenschoot, had Jansen al zo'n zelfvertrouwen verworven, dat hij ook voor de felste schoten niet meer aan de kant ging.

Na 'n vlakke eerste helft werd 't spel na de rust dus wat beter. Jan Brunsman vond een flink deel van zijn vroegere vorm terug en ging op het middenveld een dominerende rol vervullen en het was maar goed dat Deto zijn blonde rechtsback Schoemaker, die al eens een tijdje in de

aanval was gaan meehuppeler weë terugriep. Zijn forse gestalt kon in de verdediging node gemist worden.

Door het betere voetbal werd de wedstrijd langzamerhand ook interessanter, daarna een tijd lang boeiend, met goede kansen voor beide aanvalslinies en ten slotte zelfs ongemeen spannend. Het hoogtepunt kwam, toen twee minuten voor het einde Bennie Webbink naar voren ging, met het voornemen een strafschot 'angs Jansen te schieten. Ieder een hield zijn adem in, maar Jansen werd de held van de dag, toen hij de niet helemaal vlekkeloze, maar toch wel lastige inzet klemvast ving. Toen hielpen ook de laatste pogingen van beide aanvalslinies niet meer, het dubbeltje was op zijn kant blijven staan....